

ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՏԱՄԻԱՆՆԵՐ

Խմբագրութիւնը իւր խորին շնորհակալութիւնն է յայտնում այն յարգելի եկեղեցական և աշխարհական անձանց, որոնք Ջատիկի տօնի առթիւ հաճել էին հեռագիրներով, նամակներով և այցետոմսերով շնորհաւորել խմբագրութեանս:

ԹԻՖԼԻՍ. Սէյրիին.—Ոչ մի յօդուած չի կարող տպուիլ «Լուսավարում», առանց յայտնի լինելու խմբագրութեանս յօդուածագրի անունն ու աղջանունը:

ԵՐԵՎԱՆ. Է. Տ. Գ.—Ձեր յօդուածը մնաց միւս անգամին:

ԱՍՏԻԱԽԱՆ. Ղ. ք. Ա.—Բանաստեղծութիւններ առհասարակ քիչ ենք տպում. գրեցէք արձակ յօդուածներ:

ՄՈՍԿՈՒՍ. Վ. Տ. Գ.—Ձեր առաջարկած պայմանը չի կարող կատարուիլ:

ՇՈՒՇԻ. Լ. Ա.—Ղևոնդ երեցը չի կարող տպուել: Կսպասենք Ձեր միւս յօդուածին:

Ն. ՆԱԽԻՉԵՒԱՆ. Մ. Վ.—Մ. Գօրկիլի «Չելկաչը» կտպուի միւս համարում:

ԲԱԼԱԽԱՆԻ. Արսէն Տէր Դանիէլեանցին.—Յլամմարիօնի սմբնոյորտո—ի թարգմանութիւնը ընդարձակութեան պատճառով չենք կարող տպագրել «Լուսավար»ի մէջ:

ՆԱԽԻՉԻՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ ՄԻ ԱՆԴԱՄԻՆ.—Հարցնում էք սեզ, թէ այդ ընկերութեան փակումից լետոյ վարչութիւնը հաշիւ տուեց հասարակութեան, կամ ընկերութեան դուք թնչ հաշուով յանձնուեցան Երևանի թեմակաւն Կարոցի Հոգաբարձութեան, մնացած գործերը միայն ցուցակագրեցին և յանձնեցին թէ յանձնեցին այնքան գիրք, որքան պէտք է յանձնէին ըստ օրինի Այս հարցը խնդրում ենք ուղղէք նախկին վարչութեան վարիչներին. փառք Աստուծոյ կենդանի են:

ԱԽԱԼՅԻԱ. Բարձր. Տ. Բարդէյն Վ.—Սպասում ենք Ձեր խոստացած՝ Ներսէս V ի կարևոր նամակներին:

ԲԱԼԱԽԱՆԻ.—Դանիէլ Տէր Դանիէլեանին.—Ձեր ուղարկած ոտանաւորները չեն տպուիլ: Բանաստեղծելը Ձեր խելքի բանը չէ:

«ՄՇԱԿ»-ի «ԲԱՀԱՆԱԳ»-իՆ.—Անցեալները «Մշակ»ի մէջ մի նամակ էր տպուած «քահանայ» ստորագրութեամբ, որի մէջ ասուած էր, թէ Տ. Գիւտ քահանան մի խմբի հետ ընտրուելով Թիֆլիսի հալ հոգեւորականաց ապահովութեան զանաքարանի վարչութեան անդամ՝ նպատակ ունեն փակել այդ ընկերութիւնը։—Առումալի անցեալ համարում ծանուցինք, որ այդ լուրը նամակագրի երեակալութեան ծնունդ է։

Այդ առաջին և անլաջող փորձից լետոյ տ. հայրը, անշուշտ «Մշակ»ի բարեհաճութեան արժանանալու համար, սիրտ է առել երկրորդ նամակը դետեղելու «Մշակ»ի 62 №-ում, որի մէջ ի միջի ալոց լիշում է դարձեալ «Թիֆլիսեցի Գիւտ ա. քահանային», որպէս թէ սա դիմել է «Արարատ»ի խմբագրութեան և խնդրել «Արարատ»ի «րազնօշլիկի» պաշտօնը։—Այլ կէտերի վերաբերութեամբ «Նոր Գարուն» արդէն հիմնովին սուտ հաշակուեցան «քահանայի» գրուածները։ Կալով մեր բաժնին, մենք հրաւիրում ենք նամակագրին հրապարակով հաստատել, թէ ինչ պաշտօնագրով և կամ ում միջոցով ենք խնդրել «րազնօշլիկի» և պօստի պաշտօնը. եթէ նա հանդէս կը բերէ մի այլպիսի ապացոյց՝ մենք ընդունում ենք մեզ վերայ Մար Աթոռի պաշտօնական օրդանի ցրուիչի պատիւը, իսկ եթէ չկարողանալ իւր ասածի պաշտպանութեան համար փաստեր բերել, թող ապահով լինի քաջամարտիկ «քահանան» որ մենք նորա կրկնակի զրպարտութեան մասին դատարան չենք դնալ. ալ մի թեթև պատիժ կորոչենք. թող բարի լինի հրապարակով լալտնել իւր անունը, որ մեզ պատահելիս կարմրի, եթէ ունի... կարմրելու ընդունակութիւն։

Պ. Նիկողայոս Բալսողոյեանը 1902 թ. մի օր. «Առումալ»-ի լիշատակ իւր հանգ. մօր կէկէլի նուիրում է Բերլինի հալ ուսանողութեան։

Խմբագիր-հրատարակիչ ԳԻՒՅ Ա. ԲԱՀ. ԱՂԱՆԵԱՆ